

[Holger Eriksen.]

tidige ordning af ydelse af fødselshjælp og vedrørende fødselshjælpernes lønningsmæssige og pensionsmæssige stilling, men at dette udvalgs endelige indstilling vil lade vente på sig, hvorfor det foreliggende forslag er at opfatte som en midlertidig foranstaltning, der til gengæld er stærkt påkrævet. Her er jo tale både om ydelse af et pensionsgivende tillæg, forhøjelse af boligudtøgereisen, forhøjelse af maksimumsbeløbet for tilskud til distrikter, hvor der er særlig få fødsler, desuden om ydelse af et eengangsbeløb og endelig om en almindelig forbedring af de pensionsmæssige forhold, men i intet tilfælde går dette udover, hvad der er rimeligt, også når man sammenligner med andre tjenestemænd, og jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Foged: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen, ikke er tilstede, skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse, idet jeg gerne vil give udtryk for, at de bestemmelser, der heri er nedlagt, også fra vort partis side anses for nødvendige og påkrævede, og vi giver dem derfor vor tilslutning.

Erna Sørensen: Det nærværende lovforslag, som jo tilsigter en midlertidig ordning for jordemødrene, har været indgående behandlet i landstinget, og man er dér kommet frem til en enig tilslutning til lovforslaget. Jeg vil også gerne på mit partis vegne her give min tilslutning til forslagens gennemførelse.

Svend Jørgensen: Dette lovforslag er, som det fremgår af bemærkningerne, en midlertidig foranstaltning foranlediget af den omstændighed, at det ministerielle udvalg af 1947 angående jordemodervæsenets fremtidige ordning ikke har kunnet afslutte sit arbejde. Egentlig må det beklages, at dette udvalgs overvejelser ikke er resulteret i et lovforslag, som kunne føre til en hårdt tiltrængt reform af hele jordemodervæsenet. Man får unægtelig ved gennemgangen af det foreliggende lovforslag og især af bemærkningerne til lovforslaget en følelse af, at her er et område, hvor en fuldstændig nyordning ikke alene er ønskelig, men også er nødvendig. Når det således oplyses, at 36 pct. af samtlige distriktsjordemødre har en årlig indtægt, der ligger under 5 000 kr., og at pensionsforholdene er meget ringe, må man erkende, at man anstændigvis ikke kan vente længere med en regule-

ring af lønningerne. Det har det siddende udvalg også indset, og det har henstillet, at man nu uden at afvente de endelige resultater af udvalgsarbejdet gennemfører ændringer i lønnings- og pensionsforholdene, således at disse dog bliver nogenlunde tilfredsstillende. Jeg kan derfor fuldt og helt på mit partis vegne tilslutte mig lovforslagets bestemmelser herom.

Jeg vil imidlertid ikke undlade at udtale ønsket om, at det ikke må vare altfor længe, inden vi får gennemført den endelige ordning af hele jordemodervæsenet. Jeg er nok klar over, at der er mange vanskeligheder at overvinde. Når det således oplyses, at der er 16 distriktsjordemødre, som i 1946 kun har medvirket ved mellem 1 og 9 fødsler, medens det normale må være 80—90 fødsler årlig, forstår man, at en nyordning af distriktspørgsmålet er nødvendig. Vanskelighederne ved at få de små distrikter besat har ført til en udbredt sammenlægning af en række mindre distrikter, og det kan der formodentlig i vor tidsalder med de bedre trafikforhold ikke indvendes noget synderligt imod. Men den vej kan man jo ikke gå, når talen er om distrikter, der omfatter små øer eller afsondrede landsdele; her må man gå andre veje, f. eks. lade lægerne overtage fødselshjælpen eller forene jordemodergeringen med hvervet som sygeplejerske eller sundhedsplejerske eller medhjælperne for skolelæger, men en sådan ordning vil atter medføre ændringer i de pågældende kvinders uddannelse. Der bliver altså problemer nok at overveje, men jeg vil udtale håbet og ønsket om, at det ikke vil sinke udvalgsarbejdet, men at det pågældende udvalg snarest vil kunne afslutte sine forhandlinger og afgive en betænkning, der kan danne grundlag for en videreførelse af hele dette lovgivningsarbejde.

Ragnhild Andersen: Selvom nærværende lovforslag næppe dækker alle de ønsker, man kunne have til en tidssvarende jordemoderlovgivning, er der dog her tale om adskillige forbedringer af løn- og pensionsforholdene for jordemødrene. Jeg skal derfor på mit partis vegne tilsiige en velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Evald Christensen: Vi kan indenfor vort parti tiltræde lovforslagets bestemmelser, idet vi synes, at både lønningsforhøjelsen og pensionsforhøjelsen er meget tiltrængt.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Under store fødselsveer nedsattes der for ca. 2 år siden en kommission, der skulle beskæftige sig med